

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2420/2023
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Босанац, адвокат из ..., против тужене Конотроле летења Србија и Црна Гора „SMATSA“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Данијела Мићуновић, адвокат из ..., ради поништаја споразума, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3272/22 од 07.10.2022. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3272/22 од 07.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова за одговор на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 719/20 од 14.09.2021. године, исправљеном решењем истог суда П1 719/20 од 28.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи као незаконит члан 2. споразума закљученог између тужене и тужиоца ... од 22.05.2018. године којим се тужиоцу продужава радни однос за три месеца до 28.08.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да плати туженој на име трошкова парничног поступка 114.750,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3272/22 од 07.10.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 719/20 од 14.09.2021. године, исправљена решењем истог суда П1 719/20 од 28.06.2022. године и жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да плати тужиоцу трошкове другостепеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене да се обавезе тужилац да плати туженој трошкове састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију, захтевајући трошкове истог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац био у радном односу код туженог као Стекао је услов за одлазак у пензију 29.05.2018. године због навршеног радног века. Тужилац је са туженим 26.04.2008. године закључио споразум о продужетку радног односа после навршених 65 година живота тј. после 29.05.2018. године због потреба организације рада Кабинета и континуираног обављања посла а на радном месту саветника у вези започетих пројеката изградње примарног и секундарног радара за војни и цивилни ваздушни саобраћај на аеродрому Београд. Рок ангажовања је опредељен на три месеца до 29.08.2018. године. Тужени није јавно предузеће већ ДОО. Тужилац је незадовољан што је споразум о продужетку радног односа заскључен на три месеца (члан 2. Споразума) налазећи да је доведен у заблуду при потписивању јер му је обећано да ће споразум бити закључен на период од годину дана.

Имајући у виду одредбу члана 175. став 2. Закона о раду и члан 41. став 3. Колективног уговора туженог, нижестепени судови су оценили да је тужбени захтев тужиоца неоснован. За закључење таквог споразума неопходна је обострана сагласност уговорних страна а што је у овом случају изостало. Законски заступник туженог је истакао да о таквом аранжману (закључење споразума о продужењу радног односа за још годину дана) са тужиоцем није разговарао нити је био овлашћен да о томе преговара са тужиоцем али и да није имао намеру да након истека три месеца поново ангажује тужиоца.

По оцени Врховног суда, правилно је становиште нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева. Тужилац је стекао услов за пензију 25.09.2018. године. Радни однос може бити продужен закључењем уговора. Зато је потребна сагласност обе уговорне стране при чему тужилац није доказао да је на страни туженог постојала таква воља – да се споразум закључи на период од годину дана. Тужилац је дипломирани правник па је правилно закључено да је исти био у могућности да схвати значај одредбе члана 2. Споразума. Стога се не могу прихватити наводи из ревизије да је тужилац био у заблуди у погледу садржине споразума везано за време његовог ангажовања тј. продужења трајања радног односа.

На основу изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

С обзиром да одговор на ревизију по закону није обавезан то туженој трошкови тим поводом нису признати па је одлучено као у ставу другом изреке на основу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић